

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยย่อ

ครั้งที่ ๓๔/๒๕๗๗ (วิสามัญ) สมัย ๒

วันเสาร์ที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

เมื่อสัปดาห์มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้กล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่ ๓๓-๓๔/๒๕๗๖ (สามัญ) สมัย ๒ และครั้งที่ ๘/๒๕๗๗ (วิสามัญ) สมัย ๒ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ทั้ง ๓ ครั้ง นั้น

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๗ ซึ่งคณะกรรมการชุดที่ ๒ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันเรื่องลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๖ ได้มีปัญหาโต้เถียงกันมาก ฉะนั้นที่ประชุมจึงลงมติให้มอบร่างพระราชบัญญัติชิ้นนี้ไปให้คณะกรรมการชุดเก่า เพื่อนำเอาไปพิจารณาเสียใหม่อีกครั้งหนึ่ง และกำหนดการส่งคำแปรญัตติดังที่รับมตรา ๖ นี้ภายใน ๓ วัน นับแต่วันลงมติ

ครั้นถึงเวลา ๑๗.๐๘ นาฬิกา ที่ประชุมได้หยุดพัก และเริ่ม
ประชุมใหม่เวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา
มีสมาชิกผู้หนึ่งได้ขออนุญาตจากประธาน เพื่อตั้งกระทู้ถาม
รัฐบาล

ประธานสภา ฯ อนุมัติ

สมาชิกผู้หนึ่งจึงได้ถามว่า ตามที่หนังสือพิมพ์ได้เผยแพร่ข่าวว่า
พระยาเทพหัสดิน สมาชิกสภา ฯ และรองประธานสภา ฯ ได้มีการเกี่ยว
ข้องในกิจการไม่สงบคราวนี้ มีความจริงเพียงไร และรัฐบาลได้จัด
การไปแล้วประการใด

รัฐบาลตอบว่า เรื่องนี้รัฐบาลยังไม่ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่
แต่อย่างไรก็ดี ตามที่หนังสือพิมพ์ตั้งนี้อาจเป็นคำขั้ตทอถกกันก็ได้ และ
ยังไม่ปรากฏหลักฐาน และรัฐบาลเห็นว่าในบัดนี้ ยังไม่มีอะไรที่จะ
ทำให้เสื่อมเสีย

พระยาเทพหัสดิน ได้ขออนุมัติจากประธานสภา ฯ และกล่าว
ปฏิญาณว่า ด้วยเกียรติยศทหาร และถูกผู้ขาย ขอให้คำสัตย์ไว้คือ
สภา ฯ นี้ว่า ไม่เคยคิดและจะไม่คิดเป็นกบฏต่อรัฐธรรมนูญ ส่วน
ขอที่มีผู้ขั้ตทอถกมานั้น ถ้าหากรัฐบาลยังมีความข้องใจสงสัย ขอให้
ได้สดวนได้ทุกเมื่อ

วันที่ ๘ กันยายน ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๑๗๒๐

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการชุดที่ ๓ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ตามลำดับแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕}ฉบับนี้ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายแด่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อทรงลงพระนาม ออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการชุดที่ ๓ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายเรียงตามลำดับมาตราไปจนถึงตารางกำหนดโทษ กรรมการเสนอว่าในตารางกำหนดโทษนี้ยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่

ที่ประชุมจึงได้ตกลงให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕}ไปในวันจันทร์ที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติเพิ่มผู้แทนตำบล พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการชุดที่ ๓ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการ อธิปราชัยกันในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ตามลำดับแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้นาร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} ^{๕๕} ขนถวาทแต่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อทรงลงพระนาม ออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภา ฯ ได้อนุญาตให้นายสร้อย ฌด่าปาง ผู้แทนราษฎร จังหวัดด่าปาง ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้

นายสร้อย ฌด่าปาง ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีนโยบายในอันที่จะให้ข้าราชการพลเรือนชั้นเสมียนซึ่งมีเงินเดือนเทียบ กับนายสิบทหาร ให้ได้รับบำเหน็จเมื่อถูกปลดหรือถูกออกจากราชการ โดยไม่มีความผิดบ้างหรือไม่

รัฐบาลตอบว่า ข้าราชการพลเรือนชั้นเสมียนนั้น รัฐบาลได้ดำริ อยู่แล้วว่า เมื่อได้รับราชการนาน และออกจากงาน โดยไม่มีความผิด ควรจะมีบำเหน็จบำนาญได้บ้างตามสมควร แต่เรื่อง^{๕๕}นี้เกี่ยวกับ จะต้องจ่ายเงินก้อนใหญ่ อยู่ในระวางพิจารณาของเจ้าหน้าที่

อนึ่ง ในเวลานี้ต้องรอกการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ให้ได้ระดับเดียวกัน จึงจะยุติคดีจำนวนและอัตราเงินเดือนอันแท้จริง แล้วจึงคำนวณวงชดเชยบำเหน็จบำนาญในภาคต่อไปได้

ประธานสภา ฯ ได้อนุญาตให้พระยาเทพหัสดิน ผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนคร ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้

พระยาเทพหัสดิน ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า

๑. เหตุใดรัฐบาลจึงได้ให้ใช้หนังสือ "An outline for boys and girls and their parents" ในโรงเรียน อันเป็นการผิดต่อแผนการศึกษาของชาติที่ได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยอนุมัติของสภาผู้แทนราษฎรว่า

ความมุ่งหมายแห่งการศึกษาของชาติ คือ ให้พลเมืองมีศีลธรรมดีงาม แต่รัฐบาลกลับมาสอนพลเมืองให้เรียนลัทธิ Bolchevik, Communist & Socialist เดี่ยวเอง ซึ่งจะเป็นการนำหายนะมาให้ชาติ

๒. ผู้ใดเป็นผู้ส่งหนังสือที่กล่าวถึงนั้นเข้ามา และผู้ใดเป็นผู้ส่งให้ใช้หนังสือนั้นต่อหน้านักเรียนชั้นมัธยม ๗ และ ๘ เขาควรมีความรับผิดชอบเพียงใด

๓. ปรากฏจากหนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ฉบับตั้งแต่วันที่ ๘ และ ๑๐ เดือนนี้ว่า กรมศึกษาธิการได้สั่งให้งดการใช้หนังสือนั้นชั่วคราว ขอทราบว่าคุณความจริงมีเพียงใด

๔. ถ้าเป็นความจริง ก็ขอทราบต่อไปว่า เหตุใดจึงให้งดชั่วคราว? รัฐบาลยังจะคิดใช้หนังสือนั้นเป็นหนังสือเรียนต่อไปอีกหรือไม่ รัฐบาลเห็นศีลธรรมของลัทธิ Bolchevik เป็นของดีงามแล้วหรือไม่?

รัฐบาลตอบว่า

๑. ในการตั้งหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงธรรมการเห็นว่า ถ้าเด็กหนังสือซึ่งนอกจากให้ความรู้ในทางภาษาแล้วยังให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเป็นไปในชีวิตและในโลกด้วยแล้ว จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ทั้งนี้ของค่านิ่งถึงคุณค่าอันดีของนักเรียนด้วย เพราะรัฐบาลนี้มั่นนโยบายที่จะส่งเสริมการศึกษาทั้งทางกาย ทาง จรรยา และทางสติปัญญาความคิดประกอบกัน เพื่อให้กุลบุตร กุลธิดา เดิมโตขึ้นเป็นพลเมืองดี

กระทรวงธรรมการเห็นว่าหนังสือ An outline for boys and girls and their parents เป็นหนังสือซึ่งในเชิงประพันธ์เป็นหนังสือที่เรียบร้อยดี อาจจะให้ความรู้ในทางภาษาได้ดีประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งในเชิงข้อความก็เป็นหนังสือซึ่งเรียบร้อยโดยผู้เชี่ยวชาญในแผนกวิชาของตน ๆ ประกอบด้วยหลักวิชาอันถูกต้องตามผลของการตรวจค้นทางวิทยาศาสตร์เท่าที่คนได้ในปัจจุบันนี้ ส่วนกรอบโครงแห่งข้อความนั้น ๆ ก็กว้างขวางพอที่จะให้ความรู้ทั่วไปได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมและ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ทั้งนี้ได้สังเคราะห์รวบรวมข้อความต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่โดยสังเขป ซึ่งเป็นบทเรียนที่จะอ้างอิงหรือเลือกกัศัดแปลงเพื่อนำเอามาสอนได้สะดวก กระทรวงธรรมการจึง

ได้ตกลงเดือกคัดเอาบางตอนมาสำหรับให้สอนแก่นักเรียนในชั้นมัธยม
ตอนปลาย

หนังสือเล่มนี้ หาได้มีความมุ่งหมายที่จะสอนลัทธิคอมมิวนิสต์
ประการใดไม่ ข้อความที่ว่าด้วยการเป็นไปในรัชเซีย หรือว่าด้วย
ความคิดเห็นของพวกคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีอยู่บ้างในหนังสือเล่มนี้ ถ้า
จะเปรียบกับหน้ากระดาษของหนังสือเล่มเดิมนั้น ก็มีอยู่น้อยที่สุด จะ
นับได้เป็นบรรทัด ๆ มากกว่าเป็นหน้า ๆ ไปและข้อความเหล่านี้เป็น
ข้อความอันกล่าวในทางประวัติศาสตร์ เพื่อแสดงภาวะแห่งการเป็นไป
ในชีวิตและในโลก ดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และได้เป็นมาแต่อดีต
เท่านั้น หาได้กล่าวเป็นทำนองบรรยายให้ชัดแจ้งพิสดารมิได้ ส่วน
ความมุ่งหมายของหนังสือนี้ ถ้าอ่านให้เข้าใจตามความหมายของ
ผู้ประพันธ์แล้ว จะเห็นว่ามีความมุ่งหมายที่จะให้ความเจริญดำเนินไป
ตามวิถีแห่งธรรมชาติ กล่าวคือ ให้การเปลี่ยนแปลงอันจะพึงมีนั้น
เป็นไปโดยอาการคัดค้านตามแบบของธรรมชาติ (evolution) และ
มิใช่โดยอาการหมุนแปรอย่างพลิกประเพณี (revolution)

ตามความคาดหมายของกระทรวงธรรมการนั้น ได้คาดหมาย
ไว้ว่า ในการสอนอาจารย์ผู้สอนจะได้บรรยายชี้แจงแจ่มลึกคัดคัด
แปลงข้อความซึ่งมีอยู่ในหนังสือนี้ ให้เหมาะสมกับความต้องการ

๓. หนังสือขึ้นใต้เลิกใช้แล้ว

๕. เมื่อได้ตอบคำถามในข้อ ๓ ว่าได้เลิกใช้แล้ว คำถามในข้อ ๔ ก็เป็นอันตกไป

ประธานสภา ฯ ได้อนุญาตให้พระศรการวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้

พระศรการวิจิตร ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า บัดนี้มีไม้ขีดไฟที่ทำมาจากเมืองฮานอย อันเป็นดินแดนของฝรั่งเศส ได้นำเข้ามาจำหน่ายในเขตต์แดนของเราเป็นจำนวนมาก และราคาก็ถูกกว่าไม้ขีดไฟที่ทำขึ้นในเมืองเรา คือไม้ขีดไฟที่ทำมาจากฮานอย ส่งเข้ามาขายราคาหีบหนึ่งประมาณ ๑๐.๕๐ บาท ส่วนไม้ขีดไฟที่ทำขึ้นในสยามทชอขายกันอยู่ในท้องที่ ราคาหีบหนึ่งประมาณ ๑๘.๕๐ บาท ในหีบหนึ่งมีจำนวน ๓๒๐ ห่อเท่ากัน การขายปลัดไม้ขีดไฟที่ทำมาจากฮานอยขายก่ดองละ ๑ ต่ต่างค้ นอกจากนั้นแล้วไม้ขีดไฟที่ทำมาจากฮานอยมีคุณสมบัติดีกว่าไม้ขีดไฟที่ทำในสยาม ราษฎรพากันนิยมใช้กันมาก

ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอทราบว่ารัฐบาลคิดที่จะบ้องกันสินค้าประเภทนี้หรือไม่ ถ้าหากรัฐบาลไม่รีบหาหนทางจัดการบ้องกันเสียโดยเร็วแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าโรงงานทำไม้ขีดไฟของเราในสยาม ซึ่งเป็นงานอุตสาหกรรมของไทยจะต้องตกอยู่ในฐานะที่เค็ดร้อนมาก

รัฐบาลตอบว่า เรื่องไม้ขีดไฟจากเมืองฮานอยแดนฝรั่งเศสตั้งเข้ามาจำหน่ายในภาคอีสาน^๕ ทางราชการได้จัดการป้องกันแล้ว คือ ภายในเขตต์ ๒๕ กิโลเมตรจากฝั่งขวาของแม่น้ำโขงนั้นเนื่องจากสัญญาทางพระราชไมตรีระหว่างสยามกับฝรั่งเศส ห้ามมิให้ฝ่ายสยามตั้งด่านศุลกากรเพื่อเก็บภาษีสินค้าภายในอาณาเขตต์นั้น ฉะนั้นรัฐบาลจึงมิได้ตั้งด่านเก็บภาษี แต่ได้ตั้งให้กรมการอำเภอท้องที่ภายในเขตต์ ๒๕ กิโลเมตรคอยตรวจตรา ถ้ามีการนำสิ่งของดังกล่าวแล้วเข้ามาให้รับแจ้งความให้อำเภอนอกเขตต์ ๒๕ กิโลเมตร ซึ่งท้องที่ติดต่อกันให้ทราบทันที จำเป็นของสิ่งใดเท่าใด

ส่วนนอกเขตต์ ๒๕ กิโลเมตร รัฐบาลได้แต่งตั้งกรมการอำเภอในท้องที่ต่าง ๆ ให้เป็นผู้กระทำหน้าที่เจ้าพนักงานศุลกากร เพื่อป้องกันการค้าก่อกอบหนีภาษี และดำเนินการตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๘ มาตรา ๒๗ อยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ ได้ทำหรือต่อที่ประชุมว่า สมัยประชุมวิสามัญซึ่งสภา ฯ มีงบประมาณอยู่เพียง ๕๐ วัน และจะครบกำหนดในวันที่ ๓๐ เดือน^๕ แต่เรื่องต่าง ๆ ซึ่งสภา ฯ นี้ได้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา ก็ยังค้างอยู่อีกหลายเรื่อง เห็นว่าจะไม่เสร็จ

รัฐบาลตอบว่า รัฐบาลจะเสนอพระราชบัญญัติที่สำคัญอีกหลายฉบับ และอนุสัญญาบางอย่าง เพื่อขอให้สภา ฯ อนุมัติ ฉะนั้นถ้า

วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๑๘๒๘

ถ้า ๖ พิจารณาไม่ทัน ก็จะได้ขยายกำหนดเวลาดำมัยประชุมอีก ถ้า
พิจารณาเสร็จ ก็จะได้ปิดสมัยประชุมเพียงวันที่ ๘ เดือนนี้

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ ปัทมสกุลนคร

นายบุญช่วย สุกนขมัต

ผู้จัดบันทึก

นายปพาพ บุญ-หลง

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๗๗ (วิสามัญ) สมัย ๒

วันจันทร์ที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภาฯ ได้
กล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม
สภาฯ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๗๗ (วิสามัญ) สมัย ๒ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๐